

3. Андрійчук В. Ефективність діяльності аграрних підприємств: теорія, методологія, аналіз / В. Андрійчук. – К.: КНЕУ, 2005. – 292 с.
4. Отенко В. Формування аналітичного інструментарію оцінки ефективності діяльності підприємства / В. Отенко // Бізнес Інформ. – 2013. – №5. – С. 230–237.
5. Гречко А. Дослідження методів підвищення ефективності виробничої діяльності підприємства / А. Гречко // Сучасні проблеми економіки і підприємництва. – 2015. – Вип. 16. – С. 10–18.
6. Гринько Т. В. Організаційні зміни на підприємстві в умовах його інноваційного розвитку/ Т. В. Гринько, Т. З. Гвініашвілі // Економічний часопис-XXI. – 2015. – № 1-2 (2). – С.51–54.
7. Гринько Т. В. Формування системи управління інноваційним розвитком / Т. В. Гринько // Вісник Хмельницького національного університету. – 2010. – №4. – С. 39–43.

Бескровна А. С., Курінна І. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК СТРАТЕГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

В останні десятиріччя в межах розвитку суспільства великої уваги надається проблемі постійного пошуку та генерування нових ідей та інновацій. Інформаційна революція, глобалізація усіх сфер життя, зростання населення великих міст та загалом таке поняття як «масова культура» змінили суспільство до невпізнання, сформувавши новий соціум – «суспільство знань». Прогрес торкнувся навіть інформації та швидкості її передачі, створивши умови доступного обміну знаннями. Треба зазначити, що в цих умовах змінилося ставлення суспільства до знань. Сьогодні вже недостатньо бути просто ерудованою людиною. Сучасний світ вимагає від індивіда не тільки володіння енциклопедичними знаннями, а й відповідь на будь-яке питання протягом хвилини можна знайти в Інтернеті або в іншому джерелі інформації, а й творчий процес інтелектуального генерування, створення принципово нового продукту знань. Тому для цього необхідно бути інтелектуальним підприємцем-людиною, яка здатна до креативного осмислення та оригінального ставлення до своєї діяльності.

Інтелектуальне підприємництво визначається як особливий вид діяльності, який, в першу чергу, спрямований на задоволення актуальних потреб соціуму шляхом постійного відтворювально-пізнавального процесу, абстрактного мислення та розробці нестандартної продукції та послуги, які здатні створити сприятливі умови розвитку прогресивного суспільства. Загалом еволюція економіки знань призвела до виникнення складного та необмеженого академічною інформацією виду підприємництва – інтелектуального. С цього часу орієнтація економіки

змінюється на більш інноваційний підхід до забезпечення стійкої ринкової конкурентоспроможності. Більшість технологічно розвинутих країн, як показує досвід, досягли свого економічного розквіту саме завдяки впровадженню інновацій. У змаганні великих корпорацій та фінансових гігантів переможцем виходить той, хто зміг розробити свою власну стратегію управління знаннями. Сучасна загальносвітова ситуація склалася так, що інтелект, бізнес, інформація та підприємництво стали єдиними нерозривними поняттями. Та наскільки спроможна економіка України до інноваційної політики, які показники має розвиток інтелектуального підприємництва країни?

В європейському просторі креативна індустрія складає 4,4% ВВП і налічує 7 млн співробітників. Творчі галузі не тільки чималі, а й найбільш активно розвинуті. В Естонії, наприклад, 11,4% всіх зареєстрованих підприємств працюють в творчих індустріях і складають 5% від загальної зайнятості населення. Але, на жаль, сектор інноваційної економіки знань в Україні не настільки надихаючий. Україна має сильний інтелектуальний потенціал, якого недостатньо для покращення умов розвитку творчого підприємництва. Країні не вистачає в першу чергу основних складових інноваційного прогресу – забезпечення високого рівня освіти, розвитку інфраструктури та технологій.

Як взаємодіють знання та економіка? Та чи завжди інтелектуальне підприємництво мало глобальний характер?

Зрозуміло, що конкуренція і отримання високого прибутку є поштовхом для ефективної успішної роботи підприємства. В аграрну епоху незаперечну перевагу отримували власники більш родючої землі. У період ранньої індустріалізації моделі ведення бізнесу були націлені на досягнення ефекту масштабу: чим більше виробляється продукції, тим менше собівартість одиниці цієї продукції. Згодом почали на перший план виходити технології, тобто досягнення наукового прогресу. І вже в кінці ХХ століття починає формуватися новий тип економічних відносин: знання та інформація стають самостійним продуктом економіки. Вони є основним джерелом стабільності та добробуту. Тепер базові стратегії ведення бізнесу тісно пов'язані з інноваціями. Природні ресурси вже не створюють серйозних конкурентних переваг ні для країн, ні для окремих організацій. Та лише один природний ресурс не втрачає свого значення – людський розум.

Чим вирізняється інтелектуальне підприємництво? У багатьох питаннях інтелектуальне підприємництво збігається з традиційним для нашого розуміння видом підприємництва, так як воно теж безпосередньо пов'язане з отриманням

фінансової вигоди. Але воно має ряд характерних ознак, які роблять його дивовижним явищем сучасної економіки. Звичайно, що не кожен може стати інтелектуальним підприємцем, адже для цього потрібно не тільки мати великий обсяг знань, а й вміти ними користуватися. Та навіть цього буде недостатньо. Інтелектуальна грамотність в значній мірі потребує розвиненої інтуїції, яка пов'язана зі здатністю швидко знаходити та обробляти потрібну інформацію у великих масивах матеріалів. Мотивація до породження нового знання шляхом «мозкового штурму», вміння приймати рішення в умовах дефіциту інформації є особливою відмінністю інтелектуального підприємця. Як подолати те, що постійне виникнення нової інформації може блокувати діяльність? Для цього потрібно мати інтелектуальну безстрашність, тобто відсутність якогось бентеження та стресу перед високим рівнем складності проблеми і навпаки відчуття азарту та натхненності перед невирішеним завданням. Інтелектуальною безстрашністю володіли Нікола Тесла, Генрі Форд, Білл Гейтс та багато інших науковців. Відчуття людиною когнітивного дисонансу призводить до того, що вона починає генерувати нові знання, розробляти щось інноваційне, не схоже на інше.

Аби досягти успіху в економіці знань українському підприємцю та виробити в собі необхідні навички та якості потрібно мислити більш глобально, не брати до уваги правила та межі суспільства, бути зацікавленим у пошуку команди фахівців, створювати новий якісний творчий продукт та орієнтуватися на світовий ринок, адже інтелектуальне підприємництво – це вільна ніша з великими перспективами і можливостями для продуктивного ведення бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Гринько Т. В. Формування системи управління інноваційним розвитком / Т. В. Гринько // Вісник Хмельницького національного університету. – 2010. – №4. – С. 39–43.
2. Гринько Т. В. Теоретико-методологические основы адаптивного инновационного развития / Т. В. Гринько // Экономика промышленности. Институт экономики промышленности НАН Украины. – 2011. – №2-3 (54-55).
3. Тімар І. В. Інноваційна активність як фактор підвищення конкурентоспроможності економіки України/ Економіка і менеджмент 2018: перспективи інтеграції та інноваційного розвитку: зб. наук. праць Міжнар. наук-практ. конф., 19-20 квіт. 2018 р.: у 8 т. – Т. 4. Концептуальні засади управління торгівельною діяльністю підприємств в умовах глобалізації та інноваційні стратегії розвитку системи управління діяльністю підприємств в системі економічної безпеки. – Дніпро: Біла К.О., 2018. – С. 103–106.